Τα γαλάζια μου γράμματα

‘’Το ραβδί έχει δύο άκρες’’

Φίλες και φίλοι του Λόη, χαίρετε-αντιχαίρετε και τα τοιαύτα. Σήμερα παίδες και κοράσια δεν έχει Τσιπραίους και λοιπά συντρόφια. Ούτε Πούτιν με τις Ουκρανικές …ανδραγαθίες του. Σήμερα έχει Τούρκους και Ερντοάν, οπότε υπομονή, άντε και καλή δύναμη, γιατί είμαι βέβαιος, ότι θα γίνετε κι εσείς …Τούρκοι από το θυμό σας.

Διαβάζοντας –που λέτε- αυτά που λένε οι γείτονες, ότι αφού τα νησιά μας στο ανατολικό Αιγαίο είναι πιο κοντά στον χερσαίο κορμό της Τουρκίας παρά στον Ελληνικό, τότε πρέπει να περιέλθουν σ’ αυτούς, σκέφτηκα κάτι πολύ απλό:

Εντάξει ρε μεμέτια, αλλά αυτά τα λέτε κοιτάζοντας το Αιγαίο από την πλευρά της χώρας σας. Όμως επειδή ‘’το ραβδί έχει δύο άκρες’’ κατά πως λένε στην Ελλάδα, εγώ που βλέπω το Αιγαίο από την μεριά της Ελλάδας, έχω διαφορετική αντίληψη.

Γι’ αυτό πήγα στο Σούνιο, όχι βέβαια για να παραστήσω τον Αιγέα, αλλά για να κοιτάξω απέναντι, να δω τα νησιά μας που ορέγονται οι Τούρκοι και να ταξιδέψω νοερά στην Ελλάδα της Μικράς Ασίας, που μπορεί να στενάζει από την οθωμανική κατοχή, αλλά όσα χρόνια κι αν περάσουν, τίποτα δεν θα μπορέσει να τη διαγράψει από την Ιστορία, από τη σκέψη και τις ψυχές μας.

Και οι πέτρες φωνάζουν

Το πρώτο που είδα ήταν το μυστηριακό νησί της Σαμοθράκης, αλλά κοιτάζοντας λίγο πιο κάτω είδα ένα νησί που ζούσαν Πελασγοί και όχι Ασιάτες από την εξωτερική Μογγολία και από το 480 π.Χ ήταν αθηναϊκή αποικία. Πρόκειται για την Ίμβρο στην οποία ακόμα και σήμερα υπάρχει έντονο Ελληνικό στοιχείο.

Πιο πέρα, στην κατεχόμενη Μικρά Ασία, είδα την Λάμψακο που την

ίδρυσαν το 645 π.Χ. οι Φωκαείς, ενώ κοντά της ορθωνόταν η Καλλίπολη που την ίδρυσε τον 6ο αιώνα π.Χ. ο Αθηναίος στρατηγός Καλλίας.

Πιο κάτω το μάτι μου συνάντησε το νησί του Ηφαίστου τη Λήμνο που στέκεται με θλίψη απέναντι από το Ίλιον και την Τροία. Κοντά της και απέναντι απ' αυτή αντίκρισα την Τένεδο, το νησί που αποίκησαν πρώτα οι Πελασγοί και μετά οι Αιολείς, στο οποίο -πλέον- δεν ζουν παραπάνω από 2-3 Ελληνικές οικογένειες.

Η περιπλάνηση των ματιών μου δεν σταμάτησε εκεί, αλλά πήγε λίγο πιο πέρα, στην παραλία της Προποντίδας, όπου είδα την Κύζικο που την ίδρυσαν Μιλήσιοι, αλλά το κυριότερο, είδα και τον Ελλήσποντο που εκεί από τους μυθικούς χρόνους έκαναν αποικίες οι Έλληνες, για να μην πάω πιο μέσα, στο βεβηλωμένο από τους Τούρκους Βυζάντιο που και οι πέτρες του φωνάζουν: ''Εδώ ήταν, είναι και θα είναι Ελλάδα''.

Ελληνικά χώματα εδώ και 6000 χρόνια

Το βλέμμα μου κατέβηκε πιο κάτω και είδα την πανέμορφη Λέσβο και απέναντί της την Αιολική γη με την Κυδωνία, που σφραγίζει την Ελληνική της κληρονομιά από το 1500 π.χ. Την Κυδωνία, που στην Τουρκοβαρβαρική γλώσσα σήμερα λέγεται Αϊβαλί, που σημαίνει κυδώνι.

Εκεί κοντά αντίκρισα και την Πέργαμο, που από τον 7ο π.Χ. αιώνα είναι Ελληνικότατη, αλλά επειδή η Τουρκομογγολική γλώσσα δεν έχει τη λεπτότητα να εκφέρει τη λέξη ''Πέργαμος'' την παράφρασαν και σήμερα τη λένε ''Μπέργκαμα''.

Συνεχίζοντας την ''περιήγηση'' στο ανατολικό Αιγαίο συνάντησα το μαστιχονήσι της Χίου και το πρώτο μέρος που είδα απέναντί της ήταν η αιματοβαμμένη Ιωνία και τα μάτια μου σταμάτησαν στη Φώκαια που την ίδρυσαν οι Φωκαείς υπό την ηγεσία των Αθηναίων σχεδόν πριν από 3.000 χρόνια και μετά ταξίδεψαν στις Ερυθρές

που σήμερα τις λένε Τσεσμέ και πιο μέσα το στολίδι της Ιωνίας την μαρτυρική Σμύρνη, που στέκεται εκεί από το 3.000 π.χ. Από εκεί η ματιά μου πήγε στις Κλαζομενές, που ο Ελληνισμός βρισκόταν εκεί από το 4.000 π.Χ, στην Τέως που την ίδρυσαν οι Βοιωτοί και στη Λέβεδο που αποικίσθηκε από τους Αθηναίους το 1100 πΧ.

Μέχρι τα βάθη της Μικράς Ασίας

Λίγο πιο κάτω τα μάτια μου δεν μπόρεσαν να προσπεράσουν την περίφημη από την αρχαιότητα Σάμο, το νησί, που λόγω της αφθονίας των αγαθών του, οι αρχαίοι σύμφωνα με τον ιστορικό και γεωγράφο Στράβωνα (1ος π.Χ αιώνα), στο έργο του ‘’Γεωγραφικά’’: *‘’Την λέγουσαν παροιμίαν ότι φέρει και ορνίθων γάλα’’*. Και για να κάνουμε κατανοητή την αναφορά του Στράβωνα, είναι αυτό που και σήμερα, 2000 χρόνια μετά, όταν θέλουμε να δηλώσουμε αφθονία, λέμε *‘’και του πουλιού το γάλα’’.*

Απέναντι, μια ανάσα από τη νησί βρίσκεται η Νέα Έφεσσος που αποικίσθηκε από Ίωνες τον 10 π.Χ. αιώνα και σήμερα οι Τούρκοι τη λένε Κουσάντασι και πιο μέσα είδα την Ανθέα ή Ευανθία των Ιώνων, που οι Τούρκοι τη λένε Αϊδίνιο. Κι επειδή κάθε βήμα εκεί σημαίνει Ελλάδα, πιο πέρα η ματιά μου έπεσε στην Έφεσο που οι Έλληνες την αποίκισαν τον 10 π.Χ αιώνα, μετά στην **Πριήνη** που την αποίκισε ο Αίπυτος, εγγονός του περίφημου βασιλιά της Αθήνας Κόδρου, στη Μίλητο, που και αυτή ήταν αθηναϊκή αποικία από τον 11ο π.Χ αιώνα, στην κτισμένη από Αττικούς αποίκους **Μυούς, στην περίφημη Μίλητο που την ίδρυσαν** τον 11ο αιώνα π.Χ. Ίωνες Αθηναίοι **και μετά ξεχύθηκε στα βάθη της Μικράς Ασίας, ξεπερνώντας το Ικόνιο** την Καππαδοκία και την Καισάρεια και φθάνοντας μέχρι τη Βυζαντινή Άμιδα το σημερινό Ντιγιαρμπακίρ την πρωτεύουσα των Κούρδων της Μικράς Ασίας.

Η ανύπαρτη καταπίεση

Γύρισα τα μάτια μου ακόμα πιο δυτικά και εκεί συνάντησαν την Κω, που μου έφερε στο μυαλό, πως ενώ σε όλα τα Δωδεκάνησα με τις 191.000 κατοίκους ζουν και μακροημερεύουν 5.500 Τούρκοι, την ίδια στιγμή στην Κωνσταντινούπολη των 15,5 εκατομμυρίων έχουν απομείνει μόλις 3.000 φοβισμένοι Έλληνες…

Κι επειδή η τουρκική παράνοια δεν έχει τέλος, εδώ και μερικά χρόνια θέτουν θέμα καταπίεσης των ομοεθνών τους στα Δωδεκάνησα για να δημιουργήσουν επιθετικό υπόβαθρο, κατ' αντιγραφή αυτών που έλεγε ο Πούτιν για τους Ρωσόφωνους της Κριμαίας και του Ντονμπάς, πριν την ιταμή εισβολή των Ρώσων στην Ουκρανία.

Απέναντι από την Κω είδα σ' έναν πανέμορφο τόπο την Δωρική Αλικαρνασσό που την ίδρυσαν Αργείοι και Τροιζήνιοι τον 10.π.Χ αιώνα, που στέκει ακόμα απτόητη από τις τουρκικές παρεμβάσεις, έστω κι αν της άλλαξαν το όνομα από το εύηχο και ιστορικό Αλικαρνασσός, στο αηδιαστικό ''Μποντρούμ''.

Μέχρι τα σύνορα με τη Συρία

Ακόμα πιο νότια, θαύμασα τη Ρόδο και απέναντί της συνάντησα μια αλυσίδα από Δωρικές και Ελληνιστικές πόλεις, που ξεκινούν από την Τελμησσό, που σήμερα οι Τούρκοι τη λένε Φετίγιε κι από 'κει στην Αττάλεια, στα Άδανα, στην Αλεξανδρέττα και στην Αντιόχεια, στα σύνορα με τη Συρία!

Και η οφθαλμική μου περιήγηση έκλεισε με το Καστελόριζο, που απέναντί του στέκει η Αντίφελλος που ιδρύθηκε τον 6ο αιώνα π.Χ. και ακόμα βρίσκουν εκεί Μυκηναϊκά αντικείμενα, αλλά άντε τώρα να εξηγήσεις στους Τούρκους τι σημαίνει Μυκηναϊκός πολιτισμός, καθότι οι άνθρωποι αυτοί και ο πολιτισμός δεν συναντούνται πουθενά.

Σήμερα στη θέση της Αντίφελλου βρίσκεται το Κας, που από εκεί μας απειλεί ο Ακάρ ότι θα πάνε κολυμπώντας οι Τούρκοι στο Καστελόριζο, μόνο που δε μας λέει, πως άντε και κάνουν την αποκοτιά να πάνε εκεί. Μετά όμως, πώς θα φύγουν;

Αυτές είναι λίγες από τις Ελληνικές πόλεις που είδα στην Μικρά Ασία, για να μην αναφερθώ στον πολύπαθο Πόντο, με την Σαμψούντα, την Τραπεζούντα, τη Σινώπη, την Ηράκλεια, την **Κρώμνη**, το **Πτέριον**, την **Κύτωρο**, την Κερασούντα, τη Ριζούντα, τη Σάντα, **την Αργυρούπολη, τη Νικόπολη**, **την Οινόη**, **την Πάφρα** κλπ.

Πολιτική με κοκόρια

Λένε οι Τούρκοι πως στα Ελληνικά νησιά ακούγονται τα κοκόρια της Τουρκίας, αλλά λησμονούν πως και στα Μικρασιατικά παράλια ακούνε τα κοκόρια των νησιών μας.

Κι αν αυτοί θεωρούν τα Ελληνικά νησιά τουρκικά, όπου εκεί δεν δημιούργησαν μια πόλη, έστω ένα χωριό βρε αδερφέ, παρά φεύγοντας άφησαν σε κάποια απ' αυτά κάτι θλιβερούς μιναρέδες, τι να πούμε εμείς, που η κατεχόμενη Μικρά Ασία βρίθει Ελληνικών πόλεων και μνημείων με Ιστορία 6 χιλιάδων ετών;

Και στο κάτω-κάτω, από πού κι ως που είναι δικά τους τα νησιά ΜΑΣ; Μήπως όταν ζούσαν νομαδικά στις Μογγολικές στέπες , τα έκρυβαν σε καμιά γιούρτα* και όταν μετακινήθηκαν προς τα εδώ τα έφεραν μαζί τους και τα σκόρπισαν στο Αιγαίο;

Σ.Σ: Η γιούρτα, που αποτελούσε την κατοικία των Τουρκομογγόλων, ήταν μια φορητή κυκλική σκηνή που την κάλυπταν με δέρματα ζώων, όταν οι Έλληνες 1000 χρόνια πριν τις …γιούρτες έφτιαχναν Παρθενώνες.

Για να μην το κουράζουμε, καλό είναι να καταλάβουν οι Τούρκοι, πως όσο κοντά είναι τα νησιά ΜΑΣ στην Τουρκία, που ανιστόρητα και έωλα λένε πως τους ανήκουν, το ίδιο αντίστοιχα κοντά είναι η Μικρά Ασία στα ίδια νησιά, που στο κάτω-κάτω, εμείς έχουμε ιστορικούς λόγους να την διεκδικούμε.

Έτσι είναι. Αφού πουλάνε τρέλα αυτοί, γιατί να μην τους πουλήσουμε κι εμείς;

Ένα ραντεβού που δεν έγινε

Καλό είναι να καταλάβουν οι Τούρκοι, πως πολιτική με τουρκικά κοκόρια που τα ακούνε στα νησιά μας, δεν γίνεται και πως επειδή κατά τον λαό μας, ‘’το ραβδί έχει δύο άκρες’’, καλό είναι να μην μας προκαλούν και να μας απειλούν, γιατί οι προκλήσεις και οι απειλές μπορούν ‘’να γίνουν ραβδί του κεφαλιού τους’’, όπως -πάλι- πολύ σοφά λέει ο ίδιος λαός…

Κι επειδή η ορντινάντσα του Ερντοάν, εκπρόσωπος της Τουρκικής προεδρίας, Ομέτ Τσελίκ μας απείλησε με μήνυμα στο Twiiter: ***‘’Μια νύχτα θα έρθουμε’’***, θα του πω να κρύβει λόγια, γιατί οι Τούρκοι έχουν ένα προβληματάκι με τα ραντεβού.

Να, όπως στις 24 Οκτωβρίου του 1912, που ενώ ο ελληνικός στόλος βρισκόταν έξω από τα Δαρδανέλια, ο αντίστοιχος τουρκικός είχε κλειστεί στα στενά μην αποτολμώντας να βγει στο Αιγαίο. Και καθώς οι Τούρκοι έβλεπαν το Αιγαίο με το κανοκιάλι, ο ναύαρχος Κουντουριώτης, έστειλε τηλεγράφημα από την Τένεδο στο τουρκικό Υπουργείο Εξωτερικών, στο οποίο έγραφε: ***‘’Σας περιμένουμε. Ελάτε επιτέλους’’***. Βέβαια οι Τούρκοι με λερωμένα βρακιά από την τρομάρα τους, δεν τόλμησαν να πάνε στο …ραντεβού του Παύλου Κουντουριώτη, παραδίδοντας στην ουσία όλο το Αιγαίο στον φυσικό του κάτοχο, στην Ελλάδα.

Αυτά για σήμερα,

θα τα ξαναπούμε την άλλη εβδομάδα.

Τα δέοντα στις/στους συζύγους σας
Πάντα δικός σας

Λόης
(κατά κόσμον Γιώργος Ρεκουνιώτης-Κυριακόπουλος)

Κάτι σαν Υστερόγραφο

Είτε σ' αρέσει-είτε όχι, νεοσουλτάνε Ερντοάν, η Ιστορία δεν παραγράφεται, ούτε πλαστογραφείται. Ρίξε μια ματιά στο χάρτη της υπόδουλης από τα οθωμανικά στίφη Μικράς Ασίας και θα καταλάβεις, ότι όποια πέτρα κι αν σηκώσεις, από το Αιγαίο μέχρι τη Γεωργία, την Αρμενία, το Ιράν, το Ιράκ και τη Συρία ή από τον Εύξεινο Πόντο έως την Ανατολική Μεσόγειο, από κάτω θα βρεις Ελλάδα. Μια ακόμη Ελλάδα, προέκταση της σημερινής, που γεννήθηκε και ήκμασε πριν από 6000 χρόνια, όταν οι μακρινοί σου πρόγονοι έτρωγαν ακόμα ωμό κρέας και φορούσαν τομάρια αντί για ρούχα.

Μια ακόμη Ελλάδα που γέννησε γίγαντες του πνεύματος, φιλοσόφους, ρήτορες, γιατρούς, μαθηματικούς, αστρονόμους, ποιητές, αλλά και τον πανανθρώπινο Όμηρο.

Αλήθεια, τι ανθρώπους έχετε να επιδείξετε εσείς, πέρα από κατακτητές, άρπαγες κουτοπόνηρους ανατολίτες και στυγερούς δολοφόνους ολόκληρων λαών;

Ποιοί είναι οι δικοί σας φιλόσοφοι, λογοπλάστες, ρήτορες, γιατροί και αστρονόμοι;

Κι επειδή πιο πάνω αναφέρθηκα σε ''δολοφόνους ολόκληρων λαών'', όταν οι πρόγονοί σου το 1071 νίκησαν τον Βυζαντινό στρατό στο Ματζικέρτ, ζούσαν 25 εκατομμύρια χριστιανοί. στη Μικρά Ασία Από εκεί και πέρα, λόγω των ανηλεών πογκρόμ, των σφαγών και των διωγμών φθάσαμε στα θλιβερά νούμερα του 21ου αιώνα, στην Τουρκία να έχουν απομείνει 3.000 Έλληνες (κατά τον ΟΗΕ 1826), ενώ στην Ελλάδα, που σύμφωνα με την απογραφή του 1928 ζούσαν 126.017 Μουσουλμάνοι, σήμερα έχουν αυξηθεί σε 140.000!

Αυτοί είσαστε νεοσουλτάνε Ερντοάν εσείς οι Τούρκοι. Άρπαγες, ανηλεείς και μόνιμα τσακωμένοι με τον πολιτισμό. Μόνο, που επειδή στο τέλος ο πολιτισμός κατανικά την βαρβαρότητα, εσύ κράτα σε μια άκρη του θολωμένου από τη ματαιοδοξία μυαλού σου την εκδοχή, κάποια στιγμή να δεις τη χώρα σου να εξαϋλώνεται, γιατί οι Μεγάλοι δεν ξεχνούν τη στάση σου και τη βαζιβουζούκικη συμπεριφορά σου και σε περιμένουν στη γωνία. Και όχι τίποτ' άλλο, αλλά πέφτει μακριά η Μογγολία για να επιστρέψετε στη βάση σας...